

πέντου ὅ, τὸ μὲν, ὡς ὀπταίους λόγῳ τὸ δ', A
 ὡς ἔχει καὶ διανοοῦμενον. διττῆς ὅ καὶ ταύ-
 τως λεγόμενης, πῶς κατ' ἐέργειαν δευτέ-
 ρωτάτηρον γὰρ αὐτῆ δουκὶ λέγουται. εἰ δ' ἔ-
 στι ἔργον αἰδρώπου, ψυχῆς ἐέργειαν καὶ λό-
 γον, ἢ μὴ αὐτοῦ λόγου τὸ δ' ἔστι φαμὲν ἔργον
 εἶναι τὸ γλῶσσι πῶς, καὶ πῶς αὐτοῦ αὐτοῦ ὡς παρ
 κιδαιεσού, καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ κιδαιεσού καὶ ἀ-
 πλῶς δὴ τῷ τ' ὅτι παύτων, παρστειδῆς τῆς B
 κατ' ἀρετῆν ὑπορχῆς παρὸς τὸ ἔργον κιδαι-
 εσού μὲν γὰρ, τὸ κιδαιεῖν, αὐτοῦ αὐτοῦ ὅ,
 τὸ δ'. εἰ δ' οὕτως, αἰδρώπου δὲ τίθεμεν ἔρ-
 γον ζωῶν τινα· ταύτῃ δὲ ψυχῆς ἐέργειαν
 καὶ παρστειεῖς μὲν λόγῳ αὐτοῦ αὐτοῦ δ' αἰ-
 φρὸς, δὲ ταύτα καὶ καλῶς ἔκασον δὲ δὲ
 καὶ πῶς οὐκίαν ἀρετῆν ἀποτελεῖται· εἰ δ'
 οὕτω, τὸ αἰδρώπου ἀγαθὸν ψυχῆς ἐέργειαν C
 γίνεται κατ' ἀρετῆν· εἰ δὲ πλείους αἰ ἀρετῆς,
 καὶ πῶς ἀρετῆν καὶ τελειοτάτων. ἔτι δ' ἐν
 βίῳ τελείῳ. μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ,
 οὐδὲ μία ἡμέρα· οὕτω δὲ οὐδὲ μακρότερον
 καὶ διδύμουνα μία ἡμέρα, οὐδὲ ὄλιγος χρο-
 νος. ἀπεργασθῆναι μὲν οὐκίαν τὸ ἀγαθὸν
 ταύτη.

Κεφάλαιον 7.

Δ Εἰ γὰρ ἴσως ὑποτυπώσαι παρῶτον,
 εἴθ' ὕστερον ἀναγέφειν. διξείε δ'
 αὐπαντὸς εἶναι παρῶται καὶ διαφρώσαι τὰ
 καλῶς ἔχοντα τῆ ἀπεργασθῆναι, καὶ ὁ χρόνος
 ἴσως τομῶτων ὀρετῆς, ἢ σιμεργῆς ἀγαθῶς εἶναι
 ὄθεν καὶ τῆ τεχνῶν γένησιν ὀπταίους·
 παντὸς γὰρ, παρῶται αὐτὴ ἐκίησαν. μεμνήσθαι
 ὅ καὶ τῆ παρῶται κη, καὶ πῶς ἀκρί-
 βειαν μὴ ὁμοίως ἐν ἀπασι ὀπταίους, ἀλλ' E
 ἐν ἐκείνοις καὶ πῶς ὑποκαμῆσαι ὑλλῶν καὶ
 ἐπὶ ποσῶτον, ἐφ' ὅσον οὐκίαν τῆ μεθῶται.
 καὶ γὰρ τέκτων καὶ γεωμέτρως διαφρώταις
 ὀπταίους πῶς ὀρθῶν· ὁ μὲν γὰρ, ἐφ' ὅσον
 χροσῆμ παρὸς τὸ ἔργον ὅ, πῶς ὄθεν, ἢ ποσῶν π.
 δεατῆς γὰρ ταλκῶν τὸν ἄνωτον δὴ ἔσπον καὶ ἐν
 ποσῶς δῆλως ποικίτων, ὅπως μὴ τὰ παρῶται τῆ
 ἔργων πλείω γένηται ἐν ἀπασητῶν δ' οὐ-
 νὸν ἐν παρὸς τὸ ὀπταίους δειχθῆναι καλῶς ὀπταίους καὶ
 τῆς ἀρχῆς τὸ δ' ὀπταίους, παρῶται καὶ ἀρχῆς τῆς ἀ-
 χῶν ὅ, καὶ μὲν ἀπαγωγῆς δεατῶνται αὐτῶν,
 ἐκείνοις αὐτῶν, ἐκείνοις πῶς καὶ δῆλως δὲ δῆλως. μεμνήσθαι δὲ παρῶται ὀπταίους ἢ πεφύκασι

eius quod ratione praedictum est. Id autem
 partim rationi obteperat: partim eam ha-
 bet, atque intelligit. Sed cum duobus mo-
 dis etiam haec dicatur, ea quae est in ope-
 ratione, statuenda est. Quod si est opus ho-
 minis animae operatio secundum rationem,
 vel non sine ratione, idemque genere esse
 opus huius, & huius probi asseueramus: ut
 citharædi, & probi citharædi: & absolute
 in omnibus, si excellentia virtutis operi
 fuit adiuncta: citharædi enim est cithara
 canere: probi citharædi bene id facere.
 Quod si, inquam, ita est, & hominis opus
 esse vitam quandam statuimus: eamque
 animæ operationem & actionem cum ra-
 tione esse asseueramus: ac probi viri bene
 haec, recteque exequi esse censemus: sin-
 gula autem bene ex propria virtute perfici-
 untur. Si ita est: operatio animæ ex vir-
 tute bonum humanum efficitur. Si plures
 sint virtutes, ex optima & perfectissima. Et
 in super in vita perfecta, ver. n. neque vna
 hirundo, neque vnus dies facit: ita quoque
 beatus & felix hominem neque vnus dies,
 neque breue aliquod tempus efficit.

CAPVT VII.

B Onum igitur ipsum ita circūscriptum
 sit, oportet enim fortasse prius figura-
 re, deinde postea depingere. Videtur au-
 tem cuiuslibet esse ea, quae bene circū-
 scriptione sunt cōprehensa, producere ac
 distinguere: & tēpus talium inuenitor, vel
 adiutor bonus esse. vnde & artium facta
 sunt incrementa. cuiuslibet enim est quod
 deest, addere. Oportet autem eorum, quae
 ante dicta sunt, meminisse: & exactam tra-
 ctationem non eodem modo in omnibus
 requirere: sed in singulis, prout subiecta
 materia postulat. Atque id eatenus, quate-
 nus arti vnicuique conuenit. faber enim
 & geometra diuerso modo rectū angulū
 vtrique considerant: ille quatenus solum-
 modo ad opus vtile est: hic cum veritatis
 speculator sit, quid, & quale sit, indagat.
 Eodem modo in aliis quoque faciendum
 est: ne plura ornamenta extrinsecus quam
 ipsum opus euadant. Neque simili modo
 in omnibus causa requirenda est: sed est
 in quibus scā satis, si bene demonstratū fue-
 rit, quod sint: id quod etiam in principiis
 ipsis cōtingit, quod autē sit aliquid, primū
 ac principium quoddam est. Ex principiis
 verō alia sunt, quae in ductione: alia quae
 sensu: nonnulla quae assuetudine qua-
 dam: alia quae alio quodam modo confi-
 derantur. Singula autē ita sunt tractanda,

2